

Een beetje geschiedenis over onze jubilerende club

Wielertoeristenclub Het Slijpend Wiel werd boven de doopvont gehouden tijdens een buurtfeest van de Hausse, nl. in de kantine van Achterstenhoek op 29 februari 1980. Het was op een vrijdag en dan nog in een schrikkeljaar, maar dat schijnt voor ons een goed voorteken geweest te zijn.

Iemand had enkele maanden voordien zo'n fiets met ne kromme kordon aangeschaft en men had die al eens zien rijden. Op het buurtfeest werd er dan de vraag gesteld: zouden we niet eens samen rijden?

Ik denk dat daarbij waren: Louis Verstappen zaliger, Sooi Beursens, Frans Renders, Joke Wouters, Charel De Bie zaliger, Jos Breugelmans zaliger, Remi Van Ballaer, en ik zelf... Misschien ben ik hierbij wel iemand vergeten.

Zo gezegd zo gedaan, we gingen fietsen. De eerste rit vond reeds twee dagen later plaats, nl. op zondag 2 maart 1980. Ik denk dat we met een man of acht waren. We reden langs het Albertkanaal van Viersel naar Herentals. Onderweg hadden we al wat pech en... we moesten een wiel recht stampen omdat het sleep, en zo werd dan de naam van het Slijpend Wiel naar voor gebracht.

Spoedig werd er ook reeds gedacht aan het aanschaffen van truike. En op 22 juni 1980 was die dag daar: we reden onze eerste rit in de blauw-witte truike, fier als een gieter, reden we door de regen langs Retie en Reusel op zoek naar café Het Panneke.

Natuurlijk moet elke vereniging ook een teerfeest hebben, en dat heeft bij ons niet lang geduurd. Met 'niet lang geduurd' bedoel ik niet de duurtijd van het feest zelf, maar wel het tijdstip van het te organiseren. Het werd een barbecue aan de Halebeekhut. We waren daar met 24 volwassenen en 19 kinderen. We 'aten' niet alleen op dat eerste teerfeest, we deden van alles: spel zonder grenzen spelen per familie, paapwerpen (zelfs in de duisternis), zingen in de hut, een ijsventer laten komen, een bosspel spelen, en den overschot van het eten werd door Louis Verstappen per opbod verkocht.

U hebt gehoord dat op dat eerste teerfeest ook onze kinderen aanwezig waren. Dat was ook één van de pijlers waarop onze club steunde: we trachtten altijd de ganse familie er bij te betrekken. En feesten dat deden we die eerste jaren zo graag. Elke gelegenheid werd gegrepen om een feestje te bouwen. Eigenlijk hadden we evengoed een feestcomité als een wielertoeristenclub kunnen genoemd worden, toch zeker in die eerste levensjaren.

Sinterklaasfeesten werden ook een jaarlijkse traditie; het eerste was in de jeugdhaard; het begin van de avond was een kinderfeest, maar nadien kwamen de ouders van hun stoel en brachten sfeer en leute in de zaak.

Zwarte Piet heeft daar meerdere Slijpers op het matje geroepen.

Zo waren er meerdere barbecues, er waren familiefietstochten, boswandelingen met de families in de Staatsbossen van Ravels en in het Giels bos; en ook de vieringen bij een geboorte, of bij een oppensioenstelling.

Wie lid werd moest ook zijn huwelijksverjaardag meedelen. Waarom ? Heel eenvoudig omdat we om de 5 jaar bij dat koppel dan met grote dorst konden binnenvallen op die verjaardag. Soms wisten die twee zelf niet dat het vandaag hun huwelijksverjaardag was, soms hadden ze niets van drank in huis, maar dan moesten ze het maar gaan halen bij de geburen. Vraag dat maar eens aan onze Frans Renders !

En toen Sooi Beursens een klein paardje had gekocht moest dat natuurlijk gedoopt worden ; een hele stoet kwam daar bij te pas, en een peter en meter, en suikerbonen !

Nog goede herinneringen hebben we aan die winterse disco-avonden bij de Jokke in de garage, en aan de bals van de Vlier in Noorderwijk ; als WIJ daar niet waren dan was het daar gewoon geen bal. Daarnaast beleefden we ook nog de Nachten van het Slijpend Wiel in den Dennenoord.

Nog enkele losse grepen uit ons goedgevulde palmares :

- in augustus 1980 gaat Charel de Bie op brugpensioen en wordt door enkele Slijpers op 't werk afgehaald, en daarna natuurlijk trappisten ;
- de vergaderingen bij Louis met zijn alom geprezen zelfgerookte boerehesp ;
- deelname aan de vijfkamp in Herenthout in november 1982 ;
- viering van Danny Renders als Belgisch kampioen juniorens veldlopen in februari 1983 ;
- in mei 1983 : huwelijk van Michel De Bie en Ria met ons klein velokes in de zaal, een gemengd Slijperszangkoor, en als cadeau een klein varken in een kruitwagen ; de ganse namiddag en avond hebben we gezweet van angst want dat biggetje had een pikure gekregen om kalm te blijven en wij dachten dat hij soms wel eens té kalm zou blijven en het zou begeven voor hij werd binnengereden ;
- de langste rit die we in die jaren reden, nl. op 2 juni 1984 Lille – Lille met alle wielertoeristenclubs van Lille, en het gemeentebestuur en supporters in de autobus ;
- na een zondagrit aanlanden op de Hausse feesten bij Van Sprengel, en ziek worden van de jeneverkes ;
- het verbroederingsbal voor alle wielertoeristen van Groot Lille in 't Mollenhof in december 1984 ;
- de één mei ritten met alle clubs van Groot lille ;

- het feest van de Gouden Jubilee van Karel en Celine Renders in december 1985, met de opvoering van een knap stukske toneel over het boereleven ;
- de klassieker naar Wolfsdonk naar het dorpscafé bij Martha, de moeder van Nicole van Jef Molenberghs ;
- verschillende huwelijksfeesten van leden waarop telkens een sketch werd opgevoerd ;
- de gastronomische weekends o.a. in Wirtzfeld en Weilerbach in Luxemburg ;
- het Vosroven met Pasen dat de eerste 15 jaar telkens bij een Slijper thuis plaatsvond ;
- deelname van de jaarlijkse ploegentijdrit van Van Peer ;

Deze lijst is zeker niet volledig, maar het geeft u toch een idee !

En wie onder u was er nog niet op de Twaalf Uren van ons Slijpend Wiel ?

Dat idee is ontsproten uit het brein van Louis Verstappen en Sooi

Beursens. De eerste keer was dat op 7 september 1980, en dat werd en wordt nog steeds gehouden op de eerste zondag van september. Een 20-tal jaren vond dit plaats in de stal en schuur van de familie Renders, en dat duurde daar langer dan 12 uur, tot na middernacht werd er gezongen en gedanst ; nu zijn we al enkele jaren verhuisd naar de Poeielhei.

In de eerste jaren werd er inderdaad 12 uren gefietst, van 7 u 's morgens tot 7 u 's avonds, steeds waren er fietsers op de omloop, een enkeling hield het zelfs 12 uren lang vol ! De week nadien trakteerden we de helpers, dus onszelf, op een barbecue, weer feest tot in de vroege uurtjes. Nu moet u ook weer niet denken dat fietsen maar bijkomstig was. Elke zondag werden de kilometers afgemaald, van begin maart tot eind oktober. Na oktober vielen we niet stil, want in november kenden we nog onze Trappistenritten. Bij elke Slijper thuis gingen we op zondagvoormiddag een trappist nuttigen.

Onze bergkoning, de Jokke, kreeg in die eerste jaren zijn eigen rit : de Jokkerit; dat wil zeggen dat we alle bruggen deden over de snelweg van 't Hemeldonk tot Reusel, en dat waren er toen ... en nu nog altijd 12.

We waren zeker niet de snelste club van Lille, maar we reden wel heel regelmatig onze zondagse ritten door de Kempen, en we maakten veel plezier. Zelfs als er de dag voordien een feestje was geweest werd er zondagmorgen toch vertrokken, dikwijls met hoofdpijn bij het vertrek maar we kwamen kerngezond terug thuis.

De ritten naar Scherpenheuvel waren de eerste jaren sterritten voor ons, want op een halve dag kregen we dat niet klaar. Meestal waren dat echte bedevaarten met veel kapellekes onderweg, een maaltijd in Averbode, en terug thuis rond 18 - 19 uur. Later werden die Scherpenheuvelritten wel afgehaspeld op een voormiddag; toen was het jong zot er wat uit.

Nog zo'n jaarlijks terugkomende rit was het Heidepad (toch goed voor een 110 km op een voormiddag). In 1983 moesten we op dat Heidepad gaan schuilen voor de regen en zo maakten we kennis met een vriendelijk koppeltje waar we altijd welkom waren, Julie en Stan. We noemden haar ons moemoe van Kalmthout. Jarenlang zijn we daar gestopt om iets te drinken bij Julie. Steeds waren we even welkom voor een babbel en een drank, of we nu met 5 of met 10 waren, dat speelde geen rol, we waren steeds welkom..

Sus Pad was voor ons ook een vaste halte, en toen Sus en Mieke in 1981 hun gouden jubileum vierden, was het Slijpend Wiel ook uitgenodigd, of hadden we misschien onszelf uitgenodigd ?

We dachten ook aan grotere ritten. We staken onze fietsen in de bus en met de families er bij ging naar de streek van Visé op 9 augustus 1981; daar maakten we voor het eerst kennis met een niet-vlak parcours ; terug kwamen we langs het café van Ivo Molenaars én langs de speeltuin van Bokrijk.

De volgende jaren reden we naar Nonceveux, tegen Remouchamps, waar we de Redoute veroverden. Later volgden nog ritten naar o.a. Vianden, Valkenburg, Bullingen, en naar zee.

Een lokaal hadden we de eerste 20 jaar niet nodig, we gunden alle cafés van Lille en omstreken wat. Wel belegden we de meeste vergaderingen bij Emmy (nu den Heimwee);

Wat nogeen hoogtepunt moest worden, zeker voor de anciens onder ons, was de reis naar Mallorca vorige maand ; helaas, de man die met ons zijn oppensioenstelling wilde vieren en die de reis ook organiseerde, Sooi Henderieckx, ontviel ons enkele weken voordien ; de reis ging wel door, we hebben daar veel gefietst, en elke dag kwam Sooi ter sprake, maar zijn heengaan wierp wel een enorme schaduw op ons verblijf.

Tenslotte nog enkele cijfers.

In 1981 telde onze club 19 renners (Peter Geerinckx was toen onze eerste winnaar van het regelmatigheids criterium); 10 jaar later, in 1990 noteerden we 30 renners; de eerste vrouwelijke fietster die onze rangen vervoegde was Danny Renders in april 1987; 't was zo eens iets anders om dat voor ons te zien rijden.

Vanaf het seizoen 1995 reden we in 2 ploegen :

- de A's die liever sneller fietsten en langere afstanden deden ;
- en de B's, laat ons maar zeggen de recreatieven.
- De A's waren toen met 27 renners en de B's met 17.

Op 17 januari 2003 lazen we in het Belgisch Staatsblad dat onze club een VZW was geworden ; toen waren er 66 leden ingeschreven (41 bij de A-ploeg, 21 bij de B's, en 4 ereleden.

Vanaf datzelfde jaar 2003 gingen we in zee met een sponsor, nl. Kempa keukendeuren, die ons de uitrusting bezorgde waarin we nu nog rondfietsen. Den Torsten hielp ook nog en zo werd den Brouwketel ons lokaal. Aan Kempa en den Torsten zeggen we merci voor die steun, en we hopen dat we op jullie mogen blijven rekenen.

Nu, in 2005, tellen we 70 leden, verdeeld over 48 A's, 21 B's, 1 erelid, en 30 van deze renners blijven in de winter ook actief door aan mountainbiken te doen.

Zo, nu weten jullie al iets meer over het reilen en zeilen van onze club in deze eerste 25 jaar.

Ik stel voor dat we nog een glaasje drinken, en toosten op deze jubilee en op de volgende 25 jaar !

Terug naar boven